

**РІЗДВЯНА
СКАРБНИЧКА**

В ХУДОЖНІЙ МАЙСТЕРНІ

(Різдвяні сюжети)

Цей задум в серці народивсь давно...
Натягнуте на рамах полотно,
Подвійний ґрунт як слід уже просох —
Усе готове для картин кількох.
Почати — не наважуюсь чомусь,
Ніяк за фарби й пензлі не візьмусь.
Мольберт пустий нудьгує у кутку...
Проблема, мабуть, в першому мазку,
Бо зрозуміло, що до праці
Більш, ніж достатньо, мотивацій.

І сам себе підштовхую: «Пора!
Ти навіть і сюжети підібрав.
Вони, як марево, стоять в очах,
А ще натхнення пломенить свіча,
Спонукує, бентежить, в дзвони б'є,
Вночі спокою серцю не дає...
Уява бачить вже пастельне тло
І навіть час, в який це все було.
Лишається одне — писати,
Немов був очевидцем сам ти».

Так ось... Найперше тло —
Воно задумане неоднobarвне,
Але, природно щоб лягло
Й дивилось гарно...

Внизу, у лівому куті
Переважає темна барва:
Густа і таємнича ночі тінь,
І в цій пітьмі видніється кошара,
А в ній овечок гурт
З-за кам'яної огорожі видно...
Що ще додати тут?..
Лиш диво ночі оксамитне.

Навпроти: справа угорі,
У сяйві — обриси істоти неземної,
А нижче, в центрі, вівчарі
Завмерли троє.
А поряд пес кудлатий підібгав хвоста.
Вони ж — наопашки в свитинах,
Статечні, із гирлигами в руках,
І видно тільки їхні спини,
Та в постатях помітний переляк:
Немов для захисту підняті руки...
А з місця утекти ніяк —
Ні подиху, ні руху.

І знов лягає за мазком мозок,
Вже залишилось небагато,
Щоб передати тих подій клубок...
Ага... Іще багаття.
Вівчарська ніч без вогнища — не ніч,
Щоправда, потребує вміння:

Щоб не розбіглось степом врізнобіч,
Навкруг — каміння.
Та зараз погляд вівчарів — увисьь:
Там явище незвичне.
Вони в цю мить в одне злились
Із небом таємничим.
Вслухаються в благословенну вість,
Що кличе їх в дорогу
І приязно спонукує усіх
До поклоніння Богу.

А поряд жде наступне полотно...
На ньому постаті знайомі —
Ті ж вівчарі. Всі троє заодно
Схилились в щирому поклоні.
А перед ними — матір і Дитя
Й щасливий голова родини.
О незбагненні почуття:
У світ Дитятко народилось!

Та, що Його тут жде, передає
І неприхована убогість,
І каганець, що ледве світло лє,
І сірих стін вологість.
Та саме на такому тлі
Контрастом — осяйні обличчя,

Бо є ще Божі люди на землі
Смиренні та величні.
Як мати ця — найбільша між жінок,
Що навіть в простоті прекрасна,
І знадобиться не один мазок,
Щоб відтворити кучеряві пасма,
Що визирають тут і там
Із-під намітки...
Легкий рум'янець на щоках,
Опущені повіки...
Бо серденько її, уся вона
В отій Дитині,
Тому і радості немає дна,
Ряхтить, як небо нині.
А Немовлятко спить...
У яслах в сповитку на сіні.
Запам'ятайте цю прекрасну мить
І це вівчарське поклоніння
Найкращому з синів людських
І посереднику Завіту,
Кому усі полотна і рядки,—
Спасителю усього світу!

І ось лаштую знову полотно,
І знову для епічної картини,
І хоч змінився інтер'єр і тло,
Вона — про ту ж Дитину,

Що зараз в мами на руках.
Допитливо-розумні оченята.
Уже підріс, уже не в пелюшках,
З-під сорочини — лиш пухкенькі п'яти.

Батьки ж розглядають гостей —
З усього видно, що чужинці
І постає питання непросте:
Що значать їхні дорогі гостинці?
Навіщо все це піднесли
Малій Дитині?

Чому поваги стільки й похвали
Для Нього нині?

Вони навчились довіряти Богу
І добре розуміють
Від Кого і спонука, і підмога
У цих подіях.

Тому врочистий спокій на обличчі,
Хоч невідомість кожен день несе.
Хай тільки Бог звелить-покличе —
Прийняти згідні все.

А от в прибульців лиць не видно майже
На цьому полотні.

Оглядач, думаю, збагне уважний:
Вони — не головні,
Та їхнє поклоніння свідчить красно,
Що Бог і їм близький!

Їх привела сюди зірниця ясна,
Тому й поклін такий низький.
Царя вони в Дитині цій узріли
Й дари підхожі принесли.
Під проводом живої віри
В зворотну путь пішли!

Р. С. Якщо якийсь мистецтвознавець скаже,
Що це ескізи лиш,— я не ображусь...

А. Бабачук

РІЗДВО

Різдво... Далеке і таке близьке,
Воно не в Вифлеємі, а в моєму серці,
Яке в ці дні збентежено-чутке:
Хвала у піднебесся з нього так і рветься.

Таємниця побожності сталася нині —
Всемогутній Творець
в світ прийшов Людським Сином!

Різдво, неначе пам'ятник стоїть,
Любов до людства в ньому відкриває Сущій.
І навіть в леті суєтних століть
Воно не стало меншим, а ще більш значущим.

Різдво запалює в душі зорю,
Благовістить із краю в край спасіння Боже,
Торкається моїх сердечних струн,
Веде в життя благословенне, переможне!

А. Бабачук

ЕКСКУРС В ІСТОРІЮ

Справжня історія — це епопея спасіння...
У світобудові й камінчика ще не було —
За задумом Божим, за Божим хотінням
Став жертвою Агнець-Христос.

Вперше людина згрішила, і згасла надія,
І ангел на вході до раю, як сторож постав.
А Бог доленосну звитягу над змієм
Звістив у приході Христа.

Бог невмирущу обітницю дав Аврааму,
Що благословляться у ньому і вірні усі,
Йому ж і спасіння відкрив панораму,
Що збудеться з часом в Христі.

Згодом Давиду — людині за серцем Господнім —
Всевишній Царя із потомків його обіцяв.
І вірні з надією палко відтоді
Чекали приходу Христа.

Сталось, що діва із дому і роду Давида
За словом пророчим, як часу прийшла повнота,
У світ, що сльозами і кров'ю политий,
Вночі народила Христа.

Швидко минають роки,
навіть більше — століття,
Та це додає тільки величі і торжества:
І досі у серці зорею нам світить
Народження Спаса Христа!

А. Бабачук

ЗНАЮ, ХОЧУ, БУДУ

Знаю, що Різдво — це задум Божий,
Здійснення святих обітниць,
На спасіння шанс людині кожній!
Гляньте: в яслах — Бог предвічний!

Хочу, щоб Різдво всім стало святом,
Щоб пізнали правду люди:
Бог від віку милістю багатий
І по-батьківськи всіх любить.

Буду про Різдво благовістити
Поки б'ється серце в грудях.
В грішний світ прийшов Христос Спаситель,
Мир приніс і щастя людям!

А. Бабачук

В ДЕНЬ РІЗДВА

Пітьму довколишню враз озорило світло,
І вічне Слово стало немічним Дитятком.
Це Слово Всесвіту колись дало початок,
За Ним постало все, що лиш постало в світі.

А зараз лиш погляньте на Хлоп'ятко в яслах...
Кого розгледите, впізнаєте у Ньому,
В цих рисах загадкових і таких знайомих,
Що будять в наших душах почуття незгасні?

І Бог стає в ці дні таким близьким, ласкавим,
І віра кличе в путь завітну за собою,
І серце повниться і щастям, і любов'ю,
А на устах слова подяки нелукаві.

О Боговтілення преславна таємниця!..
Таке вчинити міг лише Господь єдиний,
Щоб врятувати від загибелі людину...
І вкотре хочеться за це Йому вклонитись!

А. Бабачук

ТАЄМНИЦЯ ЛЮБОВІ

Ця таємниця Боговтілення
В нас викликає трепет.
Ти усвідомлюєш несміливо,
Що поклонитись треба.

Йому — Предвічному, Єдиному
І честь, і поклоніння,
Хто в грішний світ прийшов людиною,
Хто дарував спасіння!

Погляньте — сталося невидане,
Й картина ця прекрасна:
Невидимий Творець став видимим,
Дитятком став у яслах!

Син Божий залишив покірливо
Небес ясну світлицю,
Щоб осягли ми нині вірою
Любові таємницю.

А. Бабачук

ВИФЛЕЄМСЬКА НІЧ

Цих ночей в пастухів — сотні-тисячі,
І, як звично, нічим не примітні,
Тиха ніч... Ковила не колишеться,
Угорі красень-місяць тендітний.

Раптом ангел у сяєві білому,
Озоряючи радістю темінь,
Таємницю вістить Боговтілення
Пастухам на полях Вифлеєма.

А за мить небо сповнилось славою,
Полилось неповторне хваління
Зі словами такими яскравими:
До людей — Боже благовоління!

Ніч була і залишиться дивною,
Бо подія ота — історична:
Вже дві тисячі літ, як людиною
В світ гріховний зійшов Бог Всевишній!

А. Бабачук

ТАЄМНИЦЯ ПОБОЖНОСТІ

Завжди захоплюють нас таємниці,
А ця із жодною не стане поруч.
Тому-то низько хочеться схилитись
І помолитись в цю різдвяну пору.

Хай досі гностики списи ламають,
Хай аргументи виставляють «сильні»,
Я незбагненну таємницю знаю,
Яка відкрилася у Божім Сині.

Він став людиною, на нас став схожим,
Зазнав всіх злигоднів людської долі,
А потім став всесвітнім Агнцем Божим,
Щоб визволити нас з гріха неволі.

Погодьтеся — це зовсім не дрібниця:
Христос розп'ятий — смерть і воскресіння...
Нам віра відкриває таємницю
Як Боговтілення, так і спасіння!

А. Бабачук

ВІТАЮ ВАС

Моя душа Різдвом живе
Не тільки в дні святкові.
Завжди приносить щось нове
Народження Христове.

Горить зорею новина,
Що тілом стало Слово.
Спасителя дарує нам
Народження Христове!

І вабить душу безліч літ
Цей океан любові,
Який розлився по землі
З народженням Христовим!

Різдво в моїй душі всякчас,
Я славослів'я повен
І з радістю вітаю вас
З народженням Христовим!

А. Бабачук

СВЯТ-ВЕЧІР

У вікна б'ються наспіви святкові:
Святвечір знов настав.
Ми відзначаємо в родиннім колі
Народження Христа.

Хоч щедро стіл за звичаєм накритий,
Кого здивуєш цим?
А ось, що народився нам Спаситель,—
Це справді диво з див!

І недарма в знаменні дні різдвяні
Хвалебні скрізь пісні.
Про радість всьогосвітню, незрівнянну,
Про щастя у Христі!

А. Бабачук

РІЗДВО

Від зорі до зорі
Людство знищував гріх,
Поголовно, усіх...

Та ось Сина Свого
В світ послав вічний Бог —
І настало Різдво.

Народилось Дитя,
Щоб відкрити нам шлях
До нового життя.

Щоб дзвеніли пісні,
Сповіщаючи всім
Про спасіння в Христі!

А. Бабачук

* * *

Я насолоджуюсь святом,
Знову Святвечір... Різдво...
Хочеться радо співати:
Землю відвідав Сам Бог!

В людському тілі відвідав
Крихітним, милим Дитям.
Змалку відчув наші біди,
Прикрощі, будні життя.

Він співчувати навчився
Грішним, знедоленим нам.
Путь до небесної висі
Смертю Своєю проклав.

Думка моя в Вифлеємі:
Божого Сина прихід
В серці залишив моєму
Вічної милості слід!

А. Бабачук

2024

БОГОВТІЛЕННЯ

Ходім до Вифлеєма і погляньмо,
Що сталося, чому святкує світ.
Там пастухи схилились запитально:
Чи справді Істина ось тут лежить?
Як Всемогутність стислася в клітину?
Як Всюдисущість спить у пелюшках?
Як Всевидючість поглядом дитини
Шукає профіль мами при свічках?
...І доки спить багатолюдне місто,
Отару в полі пильно стережуть.
Тієї ночі ангел був та військо,
І з болем боговтілювалась Суть...

І. К.

2024

* * *

Прийдіть і поклоніться,
Відроджені серця,—
Єдиний Бог в трьох лицях
Доступний нині став.

Залишив славу неба
І сонцесяйну вись,
Для мене і для тебе
Спаситель народивсь.

І центром всього світу
Став древній Вифлеєм.
Радіймо, Божі діти,
З хвалінням припадем.

Бо ранок благодаті
Промінням загорівсь.
І ангели про свято
Звістили нам вгорі.

Прийдіть і поклоніться —
Вам народивсь Ісус.
Хай радість заіскриться,
Хай спів полетиться з уст.

Бо, ніби блискавиця,
Засяяла зоря!
Прийдіть і поклоніться,
Вітайте всі Царя!

Н. Берчук

* * *

Зоря спасіння в небі зайнялась,
І полетіли ангели по світу,
Щоб сповістити, що тепер для нас
Лежить на сіні в яслах Відкупитель.

Історію гортає Сам Творець,
Вплітає стрічечку святої ночі,
Турбується, щоб знали ми про те,
Що план Свій нині Він здійснив охоче.

Дивились в темінь ночі пастухи,
Глибоко жевріла свята надія.
Можливо, пролетять не раз роки,
Аж поки збудуться євреїв мрії.

Мовчала ніч. Царила темнота
І не чекала промінця спасіння.
Аж раптом — пісня, пісня про Христа,
Який приніс усім благовоління.

Не стала на заваді їм пільма,
Дорогу в хлів знайшли вони поспішно.
Для сумніву причини вже нема —
В хліві сьогодні народився Вічний!

Планета сяяла ясніше зір,
Хоча на фоні Всесвіту була як крапка.

Щоб ми знайшли спасіння у Христі,
Він народивсь малесеньким Дитятком.

У темряву віків і я дивлюсь,
Мені зоря спасіння ясно світить.
Бо став моїм Спасителем Ісус,
І лиш для Нього я бажаю жити.

Н. Берчук

* * *

Радість немеркнучу, радість велику
Тим дарував Бог, кого Він покликав.
А перед тим Він прийшов в бідні ясла.
Вірите? Отже, ви маєте щастя.

Отже, побачили сяйво високо,
Отже, і пісню почули про спокій,
І з пастухами у хлів поспішили,
І перед Богом в пошані схилились.

Визнаючи всі гріхи і провини,
В яслах побачили Божого Сина,
І прийняли в серце радість велику...
Як це прекрасно, що Бог нас покликав!

Н. Берчук

РІЗДВЯНИЙ

Лук. 2, 8

Були на полі пастухи,
Отару пильнували.
Паслися вівці залюбки,
Зірки з небес сіяли.

Було усе, як і раніш:
Гріх первородний, жертва,
Яка куплялася за гріш,
Й могла спасти від смерті.

Як і раніше — зуб за зуб,
За око треба око,
Не знали милості красу,
Далеким був їм спокій.

Було, мабуть, усе старим,
Та ніч новою стала —
Враз ангел опустивсь згори
І зірка засіяла.

Невже це сон? Невже це сон?
Це дійсність, люди, дійсність,
Бо народився вам Христос,
І ближче стала вічність.

Хвала лунає в висоті,
А на планеті — спокій,
Бо мир дарований в Христі,
Провіщений пророком.

Велична, довгождана ніч,
Історії початок!
Новим все стало на землі!
Різдво — велике свято!

Нова наука почалась,
Бо став закон безсилим,
Спустилась з неба благодать,
Щоб ми були щасливі.

Як вдарить хтось — яви любов,
Дай, як попросять, одяг...
Над світом змилювався Бог,
Прийшла з небес свобода!

Хоч до Голгофи довга путь —
Та ніч — її початок...
Всі блага витoki беруть
З Святого Немовляти.

Тому на серці тихий щем,
І радість невимовна...
Ходім у місто Вифлеєм,
Там новина сьогодні.

Н. Берчук

НА РІЗДВО

Донеслись крізь століття слова,
Що планеті такі довгождані:
«Народився Спаситель для вас,
Що для грішників прощенням стане».

Народився Спаситель в хліві,
Щоб був доступ до Нього всім людям,
І зоря привела мудреців
Подивитись на здійснене чудо.

Народився Спаситель для нас,
Для убогих, багатих, для грішних,
Щоб блаженство нам дати сповна
І у небі омріяну вічність.

Народився Спаситель для всіх,
Хай ця вістка і вас зігріває.
Є спасіння і радість в Христі,—
Вас сердечно з Різдрвом ми вітаєм!

Н. Берчук

* * *

Ангельську пісню почути я хочу,
Зірку узріти ясну,
Що довгожданої тихої ночі
Людство будила від сну.

Ввись піднімаю я погляд журливий —
Ангели там не летять,
Все ж я, відверто признаюсь, щаслива,—
Бог дав мені благодать.

Думкою я у печеру вертаюсь,
Трепет наповнює знов.
Ласка Господня мене огортає,
Я відчуваю любов.

Серед негоди, тривоги, зневіри
Божа любов, ніби скарб,
Серце наповнює спокоєм, миром.
Світу Спаситель — це Дар.

В темряві страшно. Та зірка сіяє.
Лине різдвяна скрізь вість.
Ангельська пісня і досі лунає.
Хочеш почути? Смирись.

Н. Берчук

2024

РІЗДВО ХРИСТОВЕ

1. Різдво Христове. А що це значить?
Пурга на дворі, тріщить мороз...
Святковий настрій, пісні дитячі...
Заради чого прийшов Христос?
2. Різдво — це в яслах свята Дитинка,
Марія, Йосип, мале ягня...
Це не гірлянди, це не ялинка —
Ми з вічним Богом тепер рідня!
3. Різдво, повірте, не подарунки,
Бо Відкупитель — це неба Дар.
Не витинанки, не візерунки,
А Богом дана нам благодать.
4. Різдво Христове — це не колядки,
Хоча співаєм Христу пісні.
Це спокій, радість у кожній хаті
І це прощення тобі й мені.
5. Різдво Христове — не феєрверки,
Хоч в небі зірка вогонь лила,
Різдво Христове, скажу відверто,
Свобода дивна від рабства зла.

6. Різдво — це щастя, це щось таємне,
Яке не втратить з віками зміст,
Бере початок із Вифлеєма
І прокладає у вічність міст.

7. Різдво — це задум Творця великий,
Щоб ми спастися могли усі.
Тебе Спаситель уже покликав?
Скарбниця щастя — лише в Христі!

8. Різдво Христове чи намалюю,
Відображу як Його любов?
В молитві знову до ясел йду я,
Щоб зрозуміти, що скаже Бог.

9. Я не шукаю дарів коштовних,
Дарую серце своє Христу...
Його любов'ю нехай наповнить,
Щоб розсівала я доброту.

Н. Берчук

2024

* * *

Незвичайне, дуже незвичайне
В історичну ніч було Різдво —
Залишивши небо сонцесяйне,
В темряву земну Христос прийшов.

Міг би слуг призначити для Себе,
Славою прикрасити життя,
Це було, було у Нього в небі,
Та прийшов беззахисним Дитям.

Ясла вбогі прийняли Месію,
Та проспав народ ту славну мить,
Як з'явилась радість і надія,
Як прийшов на землю справжній мир.

Незбагненні вічні Божі плани!
Мудрості святої таїна!
Загорявся благодаті ранок,
Божий Син з небес прийшов до нас.

Н. Берчук

2024

* * *

Гинув світ у пороках і злі,
Та послав Бог у темряву Сина.
«Слава Богу і мир на землі,
А народам всім — благовоління!»

Радість дивну ця вість принесла,
Бо спастися тепер може кожен!
Ти стомився шукати тепла?
Зігриває усіх ласка Божа!

Дивний спокій, хоч безліч тривоги,
Порятунок із рову загиби
Обіцяє великий наш Бог,
Що послав в грішний світ Свого Сина!

Н. Берчук

2024

НІЧ НА РІЗДВО

З недосяжного світла — в темряву ночі,
Від престолу у славі — в хлів до тварин,
Від Отця, що на небі, в руки жіночі
Богом посланий людству Первісток-Син.

Після величі в небі — тіло людини,
Безконечному в суті — років поріг...
Вічносущому в часі — дні та години,
Зі святої оселі — в світ, де лиш гріх.

Ніч свята та велична — радість народів!
А Дитя в бідних яслах — люблячий Дар!
Богом дане спасіння — радість свободи!
Опустився на землю світу Владар!

О. Білобров

2024

* * *

Якби Христос на землю не прийшов,
То не було б різдвяної вечері,
Були б зачинені в край щастя двері
І ми б не знали, що таке любов.

Якби Христос на землю не прийшов,
Не мали б ми великої родини
І радості, що розлилася дивно,
Незнаний був би Господа покров.

Якби Христос на землю не прийшов,
Пітьма гріховна всіх вела б в безодню,
Не знали б слів із Біблії Господніх
І людство би котилося на дно.

Якби Христос на землю не прийшов,
Мене б також, мабуть, не існувало.
І невідомо, чи життя б тривало.
Тому приношу Спасові псалом.

Н. Шибких-Загайська

РІЗДЯНИЙ

Скільки блиску у пору Різдвяну,
Де не глянеш — усюди сіяння,
Та в убогім хліві в бідних яслах
Не було так яскраво і ясно.

Ніч застала сім'ю в Вифлеємі,
Ночували, де сиро і темно.
Та не чулося слів нарікання —
Все смиренно Марія приймала.

А як прихід Господнього Сина
Славні ангели в небі звістили,
Озорились поля Вифлеєма.
Світло це — неземне і приємне.

Скільки блиску у пору різдвяну,
А у душах пільма непроглядна.
Хоче Бог озорити назавжди
Серце тих, хто повірить у правду.

Н. Шибких-Загайська

* * *

Як же Ісуса не славити?
Як не радіти сьогодні?
Добрий Спаситель і праведний.
Затишно в Домі Господнім.

Як не схилитися з трепетом?
Любить Всевишній нас, любить!
Голосно буду, не шепотом
Це сповіщати всім людям.

Свято різдвяне негаснуче
Хай всі збагнуть по новому!
Скільки дає Бог прекрасного
Тут і в небесному домі.

Тож хай не марні веселощі —
Радість наповнює груди.
В серці готуйте оселю ви
Спасу, що справді вас любить.

Він порятунок для грішників,
Він утішитель у горі!
Хай славослів'я побільшає,
Хай молитов буде море.

Як не вклонитись Спасителю
І про Різдво не співати?
Буду ще більше молитися
В славне та радісне свято!

* * *

Не в прикрасах гарних суть Різдва,
Не в столах, які у нас святкові.
Вістка неповторна і жива
Похитнула всі старі основи.

Від гріхів спасе людей Своїх
І найважчу вирішить проблему.
Стогнуть від провин сини землі,
Беззаконня чаша неприємна.

І кругом, де тільки править гріх,
Фальші сповнене проходить свято,
Біль душевний прикриває сміх,
А сумління гордістю прим'яте.

Від гріхів спасе людей Своїх —
Суть Різдва і суть благословіння!
Спокій, подарований для всіх,
Щиро хто прийняв Його спасіння.

Стане справжнім хай тобі Різдво,
Хай засяє радістю обличчя:
Ради того йшов на землю Бог,
Щоб життям Його ти возвеличив.

Н. Шибких-Загайська

2024

34

* * *

Бажаєш сьогодні відчувати Різдво?
Це станеться раптом, якщо впустиш свято.
Якщо у тобі мир, небес торжество,
То значить, готовий ти вже святкувати.

Якщо серце вільне від пилу образ
І щиро бажає весь світ обійняти —
З Різдвом! Ти блаженний і сяєш в цей час,
Ти можеш із ангельським хором співати.

Коли у тобі народився Ісус
Й зростає щодня, відчуваєш — Він поруч,—
З Різдвом! Нехай вдячність полетиться із уст.
Радій! Він вестиме тебе в кожному пору.

Вчуваєш смак дива й Різдва аромат?
Хай скаже Ісус для душі особливе.
Хай кожна клітинка сердечних кімнат
Відчує у Спасі безмежну щасливість!

Л. Сардак

* * *

Забудь, відпусти все, що серце тривожить.
Сьогодні Різдво! Він для тебе родивсь!
І більше, ніж мрієш, зробити Бог може.
Ти стомленим просто до Нього прийди.

Вклонись у пошані, бо Він — твій Спаситель,
І Цар Всемогутній, Вершитель життів.
Бажає Він щастям тебе оросити.
Скажи ти Ісусу, чого би хотів?

Пізнай з Богом розкіш святу спілкування,
Відкрий Його велич у кожному дні!
Хай станеться диво для тебе різдвяне!
У серці полинуть пісні неземні!

Поринь в палестинські часи таємничі.
В душі закарбуй сокровенні слова!
Ти чуєш: Ісус на ім'я тебе кличе?
Відкрий своє серце для чуда Різдва!

Л. Сардак

А ТИ РАДІЄШ?

Торжествуй же! Хвали Немовлятко у яслах!
Це Господь радість шле, друже, в наші серця.
Хай в тобі спалахне дивна зіронька ясна.
У цім святі відкрий славному велич Творця.

Він родився Дитям, щоби нас розуміти,
Щоб пройти шлях земний. Він із нами іде!
Певно, руку Його ти не раз вже помітив,
Чудеса у житті, навіть зараз, в цей день?

Він — Спаситель, а значить, тебе не покине.
Де б не йшов, знай: Він стежку тобі гарну тче.
Бог бажає, щоб ти страх сміливо відкинув
Та радів! І віддав Йому славу та честь!

Л. Сардак

* * *

Як спокійно огорне усе темнота
І далекі запаляться зорі,
Про маленьке святе я згадаю Дитя
Й загадковість різдвяних історій...

У спокої душі я побуду одна.
Хай в каміні потріскують дрова.
І крім цього — ні звуку. Царить тишина...
В ніч Різдва мені й тиша святкова...

Запалю я свічу. Хай тихенько горить
У гармонії із почуттями...
Я відчую той час... Я відчую ту мить
І проймусь про Ісуса думками.

Поміркую про те, що і є головним,
Щоб відчуті всім серцем ту близькість
Із Дитятком-Месією чистим, святим —
І реальнішою стане вічність.

Я збагну: ради мене родилось Дитя!
У смиренні схилюсь на коліна...
Чи я гідна святого Ісуса Христа?
Та душа моя Господу цінна...

Я й гостей запрошу і прикрашу свій дім,
Веселитися буду й співати,—
Та потреба моя не лише тільки в цім
І не тільки у цім справжнє свято.

Хай зима одягається білим крилом,
Хай сніжинка, що впала, іскриться.
В благодатнім блаженстві побуду з Христом —
Із маленьким Дитям наодинці...

Хай розтане душа. Хай уста помовчать.
Хай заплющатся в трепеті очі.
Хай на серце небесна зійде благодать
Й тиха радість різдвяної ночі.

Поклонитися хочу в смиренні Христу
Й поділитися з іншими дивом,
Що відкрилось мені в ніч різдвяну святу,
І сказати: «Я просто щаслива»...

Д. Сех

* * *

Зорею, що на сході мерехтіла
І кликала в дорогу мудреців,
Мій шлях Господь осяяв, я прозріла,
До неба шлях побачила в Христі.

Месія, що родився в Вифлеємі,
Спасіння дарував моїй душі!
Не стало в серці смутку, зникла темінь,
Велике Бог в житті моїм звершив!

І вам Господь у це різдвяне свято
Свободу хоче дати від гріхів.
Спішіть мерщій життя Христу віддати,
Як до ясел спішили пастухи.

Зоря Христова хай серця освітить,
Народжений в хліві спасіння дасть!
Прийміть в цей день чудову світлу звістку:
З Різдвом прийшла для людства благодать!

Л. Дуля

АРОМАТ РІЗДВА

Мені пахне Різдвом сніг сріблястий,
В ньому сяє небес чистота.
Народився Христос й дав нам щастя.
Світ скорила Його простота.

Мені пахне Різдвом хвої гілка,
Що нагадує вічність всякчас.
Став Малям Той, Хто був Превеликим,
Він спасіння дарує для нас.

Мені пахнуть Різдвом мандарини,
В них морозний зими аромат.
Бог з'явився у тілі людини,
Щоби зникла невір'я пільма.

Мені пахне Різдвом подарунок,
Що в день свята чекає дітей,
Спас на землю приніс порятунок,
Світлом в темряві став для людей.

Мені пахне Різдвом все довкола,
Скрізь святково від світлих подій!
Бо подібного дива ніколи
Не було на планеті сумній.

Л. Дуля

ДЗВЕНЯТЬ ДЗВІНОЧКИ

Дзвенять дзвіночки в цей святковий день,
У всіх сьогодні особливий настрій,
Звучить віршів багато і пісень —
Родивсь Христос, подарував нам щастя!

Тому сьогодні, в славний день Різдва,
В серцях звучить мелодія святкова!
Бо більші не ставалися дива
За диво, коли тілом стало Слово!

Нехай лунає Господу хвала
І серце наше Богу вдячним буде!
Любов у ясла із небес зійшла,
Щоби гріхів прощення мали люди.

Престол святий залишив неба Син,
І в мить оцю над вифлеємським полем
Небесний хор співав величний гімн:
«На небі слава, в людях добра воля!»

Тож хай бринять дзвіночки в день Різдва,
Хай музика звучить і хор співає!
Свого Бог Сина в грішний світ послав!
Щасливий, хто спасіння дар приймає.

Л. Дуля

РІЗДВО

Різдво. А сіре небо тужно плаче,
Додолю краплі падають рясні.
Я Немовля Господнє дивне бачу
В хліві на свіжій сні запашній.

З небес зійшла Отцівська щедра ласка,
В кутку окраєць свічки догоряв.
Дитячко народилося прекрасне —
Зійшла спасіння сяюча зоря.

Чудову звістку вітерець розвіяв.
У Вифлеємі день поволі згас.
Над Хлопчиком схилилася Марія,
Тривожиласть й раділа водночас.

Зоріє крізь віки надія світла,
Хоч проминуло вже багато літ.
Палка любов Христа донині квітне
На стомленій провинами землі.

Н. Литвин

* * *

А світ тоді був майже, як сьогодні,—
Усі відтінки зла і темноти.
Серця байдужі, зболені, холодні.
В очах туман безвиході застиг...

Пророчих слів не чути цілу вічність.
Месію вже давно ніхто не жде.
Втомився обиватель пересічний
Від думки, що ось-ось Христос прийде...

Хвилини, дні, роки, десятиліття —
На битім місці тупцяло життя.
Тріпав колючий вітер днів лахміття.
Здіймав угору відчай сірий стяг.

Здавалося, вдивлялись зором щирим
У небо лиш волхви і пастухи,
Коли над світом бруду і зневіри
Мостом з'єднались вічності шляхи.

Христос прийшов, Своєму слову вірний,
Щоб запалити світло у пільмі,
Щоб принести на землю звістку миру,
Щоб грішник з Ним у небі бути міг.

І понеслась по світі вічна радість
З просторів вифлеємських вглиб віків.

Прийшов Князь миру, сильний Бог, Порадник,
Щоб відвернути вічний Божий гнів!

Він прийде знов. Та виключно за тими,
Хто очі віри в небо спрямував.
А доти нас у темряві вестиме
Назустріч небесам зоря Різдва.

Ю. Дубовик

* * *

Коли ми були ще без Бога у світі,
Не мали спасіння й жили у пільмі,
Для нас народився на землю Спаситель,
Аби у гріхах не загинули ми.

Він так полюбив нас, що небо залишив
І, тіло прийнявши, людиною став,
Щоб навіть найгірший загублений грішник
У Ньому дарунок спасіння дістав.

Він хоче зробити з нещасних і винних
Щасливих поклонників Бога-Отця.
Хай кожної миті Спасителю лине
Хвала, поклоніння і честь без кінця!

Ю. Дубовик

* * *

Час чекання минав віки
серед лиха, жалю, руйнації.
І остання з людських надій
потонула в засиллі зла,
Як для змучених та слабких,
поневолених в окупації,
Раптом в темені віковій
промінь радості запалав.

У хвилину, коли ніхто
не чекав уже на Спасителя,
Коли ширилась світом ніч
і зростав лабіринт проблем,
Розірвався небес хітон —
і додолу, до грішних жителів,
Зупинивши ходу сторіч,
Бог спустився у Вифлеєм.

Той, у Кого в руках Земля,
незрівнянний в Своїй величності,
Увійшов у пропацій світ,
народившись як Немовля,
Щоб осяяти людям шлях
до небес дивним світлом вічності,
Щоб розтанув гріховний лід
і отримала мир земля.

З нами Бог! Наш Христос живий,
щоб і нині спасати кожного.
Він — єдина до волі путь
з безпросвітних гріха тенет.
З Ним життя має зміст новий,
в Ньому — спокій доби тривожної.
Глянь, обійми Ісуса ждуть.
Він чекає тебе й мене.

Ю. Дубовик

* * *

Його прихід стрічали зорі
Та хори ангелів святих.
У світ ненависті і горя
Прийшов Він радість принести.

Творець Усесвіту могутній,
Володар неба і землі
Зійшов додолу, став, як люди,
Узявши біль наш і жалі.

Щоб порятунок грішним дати,
Пропаще й миршаве спасти,
Щоб замість тебе постраждати,
Повинен був з небес зійти.

Щоб вічність поділити з кожним,
Хто серце дасть Йому своє,
Тієї ночі Сам Син Божий
Родився в місті Вифлеєм...

Ю. Дубовик

* * *

*Слава Богові на висоті, і на землі мир,
в людях благовоління!*

Лук. 2, 14

Ви чуєте? Мир на землі!
Для нас народився Спаситель!
Радійте, дорослі й малі!
Дорогу до неба відкрито!

Байдуже дрімав Вифлеєм,
Коли пронеслось над полями:
«Бог радість велику дає!
Спаситель обіцяний — з нами!»

І лиш пастухи у ту мить
Приймали дарунок із неба.
Сіяла зоря серед тьми.
Серця переповнював трепет.

Ця звістка крізь безліч століть
Летить аж до нашого часу:
Мир з Богом на грішній землі
Доступний усім через Спаса.

Ю. Дубовик

2024

* * *

Він прийшов не у владні палати чи кабінети.
Він обрав не розкішні хороби і не готель.
Всемогутній Творець,
увійшовши під дах планети,
Замість ліжка отримав лиш ясла в одній з осель.

Він прийшов у часи безпорадності й безнадії
До народу, що жив в окупації сотні літ,
До людей, що не ждали такого Христа-Месію,
В атмосферу байдужості, в сірий холодний світ.

Він пізнав кожен біль,
кожну муку й життєву скруту.
Він зустрівся з ненавистю
й заздрістю з перших днів.
Знав, що значить,
коли поливають зухвало брудом,
Коли хочуть спіймати
на кожному з добрих слів.

Він із досвіду знав, як тікати в чужу країну
Від ворожої люті, лишивши позаду все.
Знав цей щем самоти, коли навіть твоя родина
Не сприймає служіння, яке ти щодня несеш.

Знав цей біль, коли зраджує друг,
що з тобою поруч,
Як пече поцілунок фальшивості на щоці.
Вечорами долав для молитви підйоми вгору,
Щоб з новою снагою стрічати врага приціл.

Він тебе і мене, як ніхто, зрозуміти здатен.
Він усе переніс, щоб відкрити нам в небо шлях.
І в ту мить, як Марія вклала Дитину спати,
Бог тебе в Своїм плані спасіння вже уявляв.

Ю. Дубовик

2024

* * *

Ти прийшов. Ти спустився
на землю без слави. Нечутно.
Все зачинено скрізь.

Не чекає Тебе ця земля.
Ти прийшов, щоб любити,
де дихають заздрістю люто.
Сонна тиша навкруг.
Тільки зорі дивились здаля.

Ти прийшов. Темінь ночі
була непроглядна й суцільна,
Не цікавились люди,
що Той, Хто лежав Немовлям,
Мав ключі від життя
і від смерті для всіх безнадійних
І міг доступ відкрити
до сяючих вічності брам.

Світ проспав Твій прихід.
Та засяяла зірка надії!
Твоїх вибраних коло
зростатиме скрізь день у день.
Для спасених сердець
стала святом Різдвяна подія.
Хай сьогодні в оселю
й твою сам Спаситель ввійде.

Е. Дубовик 2024

СВІТИТЬ МІСЯЦЬ

Місяць в хмарах ледве мріє.
Путь знесилила до втоми.
Йосип місця для Марії
Не знаходить в жоднім домі.

Ні уваги, ні вечері,
Ні жалю до породіллі...
«До худоби у печеру»,—
Та вони й тому зраділи.

Задоволені й побожні
Прийняли благословіння:
Народився нам Син Божий!
Спаца Господа славімо!

Дивну ніч, чудове свято
Білий пензлик прикрашає...
Сповиває сина мати.
Світить місяць ніжним сяйвом.

С. Білозуб

ТАК НАПИСАНО

Пс. 17, 10

Так написано: «Бог нахилив небеса
І зійшов...» непомітно, буденно
У печеру, яку приховав сонний сад,
На краю Вифлеєма.

Дивна ніч сповила оксамитом пільми
Володіння нагірного краю.
У печері Марія співає псалми
І Дитя сповиває.

Береже в серці все, що казав Гавриїл.
Із душі лється Синові пісня.
Щойно Він народився, а вже розділив
Час на «до» і на «після»...

Розділив ціле людство і серце моє,
І питання це не пересічне:
Хто в журбі перед Богом гріхи визнає,
Той життя має вічне!

Нахилив небеса... й дотепер!.. й дотепер!..
Їх тримає для мене й для тебе!
Щоб на небо ввійшли, щоб ніхто не помер...
Глянь, нахилене небо!

С. Білозуб 2024

ВІН НАРОДИВСЯ

Він народився у простій печері,
Де спали вівці, де стояли ясла.
Не вистачило місця у готелі
Для Того, Хто приносить в серце щастя.

Він був покладений не в царське ліжко,
Хоч Богом був і був Царем Небесним.
Сповитому Христу було не тісно
Лежати в яслах, бо Він був смиренним.

Не тільки пастухам Він був доступний,
Не тільки мудреці могли вклонитись.
Він в світ прийшов, щоб стомлені всі люди
Могли до Бога серцем притулитись.

Ми з вами теж таку можливість маєм —
Віддати славу і вклонитись Богу.
Сьогодні світлий день Різдва стрічаєм,
Хай не завадить радості нічого!

Т. Пекур

* * *

На порозі зима з білим килимом снігу,
А на серці у кожного радість і мир,
Бо святкуємо свято таке особливе:
Народився Спаситель Христос — Божий Син!

Кожен рік ми радіємо давній події,
І щоразу Різдво — як дарунок для нас.
Повне свіжої сили, любові, надії,
Час подяки і світла небесного час!

Тож прославимо Господа співом й віршами
І сердечну подяку Христу віддамо.
Він прекрасний такий, і так любить нас з вами!
Слава Богу навіки за світло й тепло!

Т. Пекур

* * *

Світилися зорі у темному небі,
Уже не один вік відтоді минув.
А наша безрадісна, грішна планета
Втомилася вже від духовного сну.

Потрібне було дуже-дуже їй світло,
І ось Бог це Світло для людства послав.
Від діви Марії родився Спаситель
І мирно, сповитий, у яслах лежав.

Для кожного з нас Божий Син народився,
Щасливий, хто в серце Ісуса впустив.
Бо той від небесного світла змінився,
Гріховної вже не боїться пільми.

Хай світяться щастям сьогодні обличчя,
Хай сяє і радість, і мир у серцях!
Сьогодні Різдво — Божий Син народився,
Це істинне світло для кожного з нас!

Т. Пекур

ГОТУЄМОСЯ ДО РІЗДВА

Сьогодні день народження Христа!
Сьогодні свято дуже особливе:
На землю до людей Любов зійшла,
Подарувавши всім букети миру!

Тому усі ми радісні тепер
І маємо надію на спасіння.
Родилося для нас Дитя Святе!
Святкуймо всі це свято світле й дивне!

Т. Пекур

* * *

Ми святкуємо світле і радісне свято,
Маєм настрій різдвяний сьогодні усі.
Той, хто вірою в Господа Бога багатий,
Має безліч в житті своїм благословінь.

Хай Христос всіх сьогодні любов'ю зігріє,
Хай проллє світло радості в наші серця!
Народився Христос! Народився Месія!
Слава вічна Йому, честь Йому і хвала!

Т. Пекур

І ОТ РІЗДВО!

Зима надворі завиває вітром,
Чомусь лютує, принесла мороз,
Зі злом жбурляє снігом у всі вікна
І намітає кучугури знов.

Але хіба той холод налякає,
Коли святковий настрій на душі,
Коли Різдва Господнього чекають
Сьогодні і дорослі, і малі?

Ні, я сніжинку підхоплю в повітрі,
І помилується красою зір.
Вражає точна ця геометричність.
Прекрасно наш Господь усе створив!

Вони вкривають все, що є навколо,
І сиплються, і сиплються з небес.
Стає все білим і таким святковим!
І знов Різдво в домівки наші йде!

Т. Пекур

2024

РІЗДВО. ЩЕ РАЗ...

Різдво. Ще раз його святкуєм
І згадуємо про ті дні,
Коли маленького Ісуса
Побачив сонний грішний світ.

Про те, що прийде Бог на землю,
Пророцтва свідчили давно.
Коли ж це буде, достеменно
Не знав, на жаль, з людей ніхто.

І от цей день настав. Точніше,
Настала дивна ніч, коли
Спаситель світу народився.
Дарунок Бог послав землі.

І через ангела Бог прямо
На полі людям сповістив.
Звичайні пастухи дізнались
Найпершими — Христос родивсь!

Христос родився! І спасіння
Тепер наблизилось до всіх.
Родився, щоб ми стали вільні,
Він переміг і смерть, і гріх.

Різдво. Ще раз його святкуєм.
І згадуєм про Немовля,
Якому «Слава!» й «Алілуя!»
Вигукує уся земля.

Т. Пекур

2024

* * *

Дивне свято — Різдво!
І красиве, і радісне.
І приносить воно стільки світла усім!
Кожен рік нам Господь через нього нагадує,
Як прийшов Він на землю Дитятком колись.
В день Різдва освятив Бог Своєю присутністю
Нашу землю, яка потопала в гріхах.
День Різдва ми усі і чекаємо, й любимо.
І говоримо: «Слава Христу і хвала!»

Т. Пекур

2024

* * *

Різдвяний день — історія про радість,
Про посмішки і подарунки, звісно...
Про гарний одяг і святковий настрій,
І вогники прикрашеного міста.

А ще Різдво — це повість про спасіння,
Про майбуття, про всього людства долю.
І передмова смерті й воскресінню,
Історія про радість серед болю.

Це радісне й сумне оповідання,
Початок і кінець епох несхожих,
Різдво Христове — свято надзвичайне,
Це безліч гарних подарунків Божих.

Л. Татаренко

* * *

З кожною маленькою людиною
Більшає новим маленьким грішником.
Гріх став горя людського причиною,
І його постійно тільки більшає.

Бог проблему людства дивно вирішив —
Сина в світ послав Дитям малесеньким,
Він приніс надію бідним грішникам,
І життя купив нам смертю хресною

Він прийшов спасти від горя кожного,
Гріх і смерть лишивши права власності.
Досить жити з горем і тривожністю —
Є тепер можливість жити радісно!

А. Татаренко

* * *

Різдво прийшло на землю зовсім тихо,
Без пафосних афіш і без реклами:
Порушив тишу ночі милим криком,
Лежав великий Бог в долонях мами.

Щоб людство стало вільним і щасливим,
Бог здійснивав чудовий план спасіння.
Так непомітно відбувалось диво,
І свято почалося в бідних стінах...

Л. Татаренко

Дитячі

* * *

Хай в святковий цей день
Стане ближчим Спаситель,
А віночок пісень
Надихає трудитись.

Хай у всіх діточок
Буде добре стремління,
Щоби славився Бог
В їх щоденнім ходінні.

Хай у сім'ях завжди
Дружно вдячність лунає,
І Всевишній згори
Благодать посилає.

Щоб в це свято Різдва,
Прославлявся Спаситель,
Щоб ніхто не зітхав,
А Христа міг святити.

Н. Шибких-Загайська

* * *

Зоряне небо,
Ти таємниче!
Лється від тебе
Світло величне.

В спогадах знову
Мила картина:
Зірка чудова,
Мати над Сином.

Зірочки-свідки
Блимають тихо,
Наче для діток
Хочуть звістити:

«Бог став Дитятком,
Як не радіти?
Щоб в кожній хаті
Спокій вселити,

Хоче Бог дати
Благословіння.
В день світлий славте
Божого Сина!»

Н. Шибких-Загайська

РІЗДВЯНИЙ

Пастухи отару стерегли,
Раптом ангел з неба їм з'явився,
Вістку він предивну сповістив,
Що у світ цей Божий Син родився.

Потім заспівав небесний хор,
І почулось ангельське хваління,
Що Господь явив Свою любов:
«В людях мир тепер й благовоління!»

Я б хотів почути їхній спів,
І з'єднатись з їхньою хвалою,
І пройти дорогу пастухів,
Що спішили до Христа з любов'ю.

Та мені такого не дано.
Я покору буду проявляти,
Жити так, як заповів Господь,
Добротою повсякчас сіяти.

Н. Шибких-Загайська

СЯЄВО ЗОРІ

Зірочка яскрава засвітилась
І для світу сповістила милість:
«Народився в світ Христос-Спаситель,
Щоб людей всіх від гріха звільнити».

Зірочку чудову не знайду я,
Та щаслива, бо з Христом живу я.
Хочу щиро Бога прославляти,
Хочу радість дивну сповіщати.

Як зірки яскраві споглядаю,
То про милість Божу пригадаю.
Вірю, що Спаситель допоможе
Відкидати, що душі негоже.

Господа прославлю в день різдвяний,
Заспіваю я Йому осанну,
Проповідь послухаю уважно:
Він душі моїй важливе скаже.

Н. Шибких-Загайська

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ

Христос народився!
Приніс людям радість!
Любов Божа дивна
Хай серце сповняє,

Хай буде в це свято
У кожній хатині
І мир, і достаток,
І благословіння.

Христос народився!
Хай зникнуть тривоги!
Хто Богу відкрився,
Той вірить у Нього.

Хвала величальна
Хай серденько тішить,
Господні повчання
Душі стануть ближчі.

Н. Шибких-Загайська

СВЯТЕ РІЗДВО

Завжди нове, завжди прекрасне
Сповняє душі вірних щастям,
Несе і в холоди тепло —
Святе Різдво.

Завжди святе і неповторне,
До Немовляти серцем горне,
Щороку згадую його —
Святе Різдво.

Усюди миготять гірлянди,
Та люди ще не знають правди —
У них порожнє торжество
В святе Різдво.

Любов явив Христос-Месія,
Щоб дати грішникам спасіння.
Хай перемінить все єство
Святе Різдво!

Н. Шибких-Загайська

СЛАВА БОГУ!

Слава Богу! Слава Богу!
За Його палку турботу:
Що родився Він для нас,
Від гріха і рабства спас.

Слава Богу! Слава Богу!
Він нову відкрив дорогу!
Я тепер християнин
І у мене світла ціль.

Слава Богу! Слава Богу!
Знає наші Він тривоги,
Співчуває завжди нам,
Бо усього Він зазнав.

Слава Богу! Слава Богу!
Він твердиня й допомога!
З Ним щасливі ми завжди
Й не зазнаємо біди.

Н. Шибких-Загайська

РІЗДВЯНА ПОШАНА

Де в домі злагода і мир,
Де в вчинках Бог прославлений,
Де Слово Боже вчать завжди,
Різдво святкують правильно.

Важливий в день цей не бенкет,
І не наряд новесенький,
А вдячність Господу небес,
Сердечна і піднесена.

І кращий подарунків всіх
Христос, для нас народжений.
Бо Він Один прощає гріх,
Веде шляхом неходженим.

Сьогодні людям всім скажи:
«Христос родився — радуйтеся!»
Свобода в Ньому для душі,
Тому цей день ми згадуєм.

Н. Шибких-Загайська

* * *

Бог прийшов на землю грішну,
Дарувати серце чисте.
Повне радості, любові
Свято це — Різдво Христове.

День Різдва святкуєм радо,
Всім звіщаєм Божу правду,
Що прийшов у світ Спаситель,
Щоб всім людям в згоді жити.

Зірочка нова з'явилась
І на Сході сповістила,
Що в далекій Палестині
Народилася Дитина.

Я також маленький хлопчик,
І мені лише три рочки,
Та про Немовля Ісуса
Всім звіщати не боюся.

Н. Шибких-Загайська

ПОРА ПІСЕНЬ

Різдвяний день — пора пісень,
Усюди чути співи.
Христос прийшов, мене знайшов,
І я тепер щасливий.

Зникає тьма гріха і зла,
Звитяги сонце світить.
Христос прийшов, приніс любов,
Здійснивши план завітний.

Я теж Христу тепер служу,
Слухняним хочу бути.
Христос прийшов! Хай знов і знов
Хвала лунає всюди!

Н. Шибких-Загайська

ЧУДОВИЙ ДЕНЬ

День Різдвяний, день чудовий!
Всюди затишно, святково.
Тішиться уся рідня —
В світ родилось Немовля.

Для дорослих і для діток
Бог дарунок дав завітний,
Щоб не мав більш влади гріх,
Спас прийшов спасти усіх.

Щоб сповняла серце радість,
Щоб у небо доступ мали,—
Він прийшов людей спасти.
І життя чудове з Ним.

Н. Шибких-Загайська

РІЗДВЯНИЙ ДЕНЬ

Отець із неба споглядав,
Як Син Його у яслах спав.
Лишивши найславніший трон,
Заради нас з небес зійшов.

Любив Він грішників-людей,
У світ прийшов в Різдвяний день,
І славу неба проміняв
На хмуру землю ради нас.

З хвалою згадую Різдво,
Її достойний вічний Бог.
Хай леться вдячність з наших уст,
Хай завжди славиться Ісус.

Н. Шибких-Загайська

РОДИННЕ СВЯТО

Разом з мамою і татом
Нині ми прийшли на свято,
Щоб різдвяну вість почути,
Як Господь явився людям.

Чуєм вістку цю щороку,
І від того в серці спокій.
Став Господь малим Дитятком,
Щоб нам милість дарувати.

Щоб гріхи не панували,
Щоб ми розпачу не знали,
Щоб в сім'ї був мир і спокій,
Нині в грішний світ прийшов Він.

Н. Шибких-Загайська

УЛЮБЛЕНЕ СВЯТО

Діти люблять всі Різдво,
Подарунки, торжество.
День народження Христа
Ми святкуємо щораз.

Хай палка хвала звучить,
Не змовкає ні на мить,
Хай почує цілий світ,
Що родився Цар царів.

Хай дзвінким наш буде спів!
Дружно заспіваймо всі
Про народження святе —
В ньому радість для людей.

Н. Шибких-Загайська

* * *

Не помічаю, що мороз
В цей день щораз лютішає,—
Любов наповнює теплом,
І я сьогодні тішуся,

Що Божий Син прийшов у світ,
Щоб сповнити нас радістю.
Він був такий, як я, малий
Але слухняний батькові.

Шкода, що в ті роки не жив,
Та все ж люблю Спасителя.
Йому сердечко я відкрив,
Для Нього хочу жити я.

Н. Шибких-Загайська

РАДІСТЬ З ХРИСТОМ

«Христос народився!» — лунає у світі.
Та знаю: не всім зараз весело дітям.
Є ті, у яких чути з самого ранку
У домі і галас, і крики, і п'янки.

У нашому домі сьогодні святково:
Вечеря смачна і красиві обнови,
Та я помолюсь за знедолених діток,
Яким дуже важко у світі цім жити.

Христос народився в це радісне свято!
Так хочеться вістку цю всім розказати,
Щоб в кожній хатині почули про Бога,
Щоб зникла назавжди печаль і тривога.

Н. Шибких-Загайська

* * *

Під ногами сніг скрипить,
Білизна нас радує.
Нині Божий Син родивсь!
Все про це нагадує!

Не залишусь в хаті я,
Хоч мороз міцнішає.
Хочу славити Христа
В кожному домі піснею.

Всім нестиму вість святу.
Хай Спаситель славиться!
Бо Його над все люблю,
В Ньому щастя маю я.

День народження Христа —
Свято найвеличніше.
В серці сяє чистота,
Що в Христі отримав я.

Н. Шибких-Загайська

РІЗДВЯНИЙ

Знову свято Різдва,
Як же нам не радіти?
Гарні линуть слова,
У душі добре й світло.

Хай же лине хвала
За дароване щастя,
Пісня дивна нова
Хай ніколи не згасне.

Н. Шибких-Загайська

* * *

З наших уст звучить хвала,
Бо сьогодні день Різдва.
Ми бажаєм привітати
Всіх людей з цим славним святом.

Для дорослих і дітей
Радість дарував цей день,
І тому він незабутнім
Завжди на планеті буде.

Н. Шибких-Загайська

* * *

День Різдва, день Різдва!
Пісня радісна нова!
Сумувати нам не личить,
Заясніють хай обличчя.

Благодать, благодать!
Скрізь псалми хвали звучать:
Небо нам тепер відкрите.
Хай прославиться Спаситель!

Не журись, ввись дивись.
В простоті помолись,
Щоб прославився Спаситель,
Щоб любов'ю пломеніти.

Н. Шибких-Загайська

2024

* * *

Христос народився,
Прийшов із любов'ю.
І тисячі тисяч
Співали про волю,

Про мир на планеті
Й Всевишньому славу.
Такого сонета
Ніхто тут не склав би.

Їх біла одежа
За сонце ясніша.
Ніхто не відстежив
Появи їх більше.

От нам би почути
Ці ангельські хори,
Та є в нас майбутнє,
Писання говорить.

В краю золотистім
Побачим Ісуса,
І ангельську пісню
Почують присутні.

Н. Шибких-Загайська

2024

СПАЛИ ВІВЦІ, ЯГНЯТА

Спали вівці, ягнята малі кучеряві,
Пастухи стерегли їх, й можливо, дримали.
Тільки раптом з'явивсь Небожитель і мовив:
«Не лякайтесь, я звістку приніс пречудову.

В Вифлеємі, Давидовім місті, родився
Вам Спаситель. Скоріше підіть на те місце.
Там у яслах лежить Немовлятко сповите.
Це і буде вам знаком, побачте й повірте».

Інші ангели раптом з'явились, і в пісні
Пролунали слова: «Слава Богові в вишніх!
Людам мир і від Господа благовоління!»
Й пастухи поспішили до Божого Сина.

Та й побачили, дійсно, Спасителя світу,
І розквітли у їхніх серцях щастя квіти.
Так і нам треба слухати голос від Бога
І шукати Христа на життєвих дорогах.

Т. Пекур

* * *

Надворі холодно, зима...
А в небі сяють зорі ясні.
У цей прекрасний день Різдва
Ми згадуєм, як в бідних яслах

Лежало дивне Немовля —
Дарунок для людей від Бога.
Радіють небо і земля,
Гучну хвалу несуть для Нього.

Я також славу принесу
Христу Спасителю сьогодні.
Бог любить нас, і я люблю
Його і всі діла Господні!

Т. Пекур

МІЙ ІСУС

Мій Ісус, Якого я люблю,
Теж колись малим був, Немовлятком.
Народився у хліві й тому
Не у ліжечку лежав, а в яслах.

Це здається дивним. Ну чому
Наш Спаситель все терпіти мусив?
Іграшок ніхто не ніс Йому,
Не усім подобався Він людям.

Ірод вбити вирішив Христа,
Тільки зруйнував Господь ті плани.
І коли Ісус дорослим став,
Врятував від смерті і нас з вами.

Мій Ісус мені любов дає
І готує місце в світлім небі.
Дорогим Різдво для мене є,
Та й для всіх цей день — благословенний!

Т. Пекур

2024

* * *

Різдвяні дні такі прекрасні!
Приносять людям мир і щастя.
Христос для людства народився,
Щоб ми усі у Нім спаслися.

Різдвяні дні такі чудові!
Наповнені добром, любов'ю,
Наповнені лише прекрасним —
Бо наші всі думки про Спаса!

Т. Пекур

2024

* * *

На подвір'ї сипав сніг лапатий,
У повітрі весело кружляв,
Вибігли на вулицю малята,
Й кожен снігом гратись поспішав.

Хтось спускався з гірки на санчатах,
Хтось ліпити став сніговика,
Тут дідусь гукнув: «Агов, внучата!
В мене пропозиція така:

Має кожен з нас тепер нагоду —
Принести Ісусу власний дар,
Наче мудреці, що йшли зі Сходу,
Щоб і вам радів Небесний Цар.

Вчора ми читали в Божім Слові
Про святе народження Христа.
Хочу, щоб історію чудову,
Кожен з вас постійно пам'ятав».

Всі взялися дружно до роботи,
Не було старанням їхнім меж.
Й шикувались гарно понад плотом
Безліч замків і величних веж.

Сріблом заіскрилась дивна брама —
Храм виходив з-під дитячих рук.
Задоволено дивилась мама
На свою завзяту дітвору.

Кожен із дітей хотів зробити
Подарунок кращий для Христа...
Вже надворі стих морозний вітер,
Падати сніжок вмить перестав.

А за кілька днів пригріло сонце
Ті дарунки променем своїм,
І дивились діти у віконце,
Як з-під плоту бігли ручаї.

Від дарунків не лишилось й сліду,
Малюки журитись почали:
«Що Христу ми подаруєм, діду,
Як зі Сходу мудреці колись?»

І дідусь промовив: «Наостанок
Вам відкрию істину просту —
Всі дари земні, як сніг, розтануть.
Подаруйте серденько Христу!»

Л. Дуля

УБОГІ ЯСЕЛКА

Убогі яселка, застелені сіном,
Для Бога колискою стали...
Земля зустрічала Небесного Сина,
Марія Дитя пригортала.

Прихід той відомим враз став небагатим —
Прості пастухи чули пісню!
Бо ангельські хори не сміли мовчати,
З небес принесли дивну вістку.

Сьогодні підносяться радісні гімни
І будуть співатись повіки,
Творця величати за план Його дивний,
За милість до людства велику.

Л. Дуля

НАРОДИВСЯ МЕСІЯ

Тиха нічка кругом,
Над Ісусом схилилась Марія.
Став Людиною Бог:
В грішний світ народився Месія.

Вифлеєм міцно спав,
Новину цю байдужі не знали,
Біднякам-пастухам
Хори ангелів пісню співали.

Щоб спасти від гріхів,
Щоб прощення навіки ми мали,
Спас родився в хліві,
Нова ера для людства настала.

Л. Дуля

РОДИВСЯ СПАС

У древнім місті Вифлеємі
Величне диво відбулось:
В печері, в яслах на соломі,
Родивсь Спаситель наш — Христос!

Марія-мати нахилилась
Й сповила з ніжністю Його.
Вона всім серцем розуміла,
Що Син її — Предвічний Бог!

Спас ради нас прийшов на землю,
Себе на муки й смерть віддав,
А в древнім місті Вифлеємі
Земне життя розпочинав.

Л. Дуля

* * *

Нічного неба панорама,
Зірок сріблястих красота.
Біля ясел убогих мама
Малятко ніжно пригорта.

А пастухам в ту ніч величну
Про диво ангел сповістив:
«Прийшов з небес Спаситель вічний,
Щоб від гріхів людей спасти».

Христа прославте: «Алілуя!»
Співайте гімни Богу сил!
Хай кожне серце торжествує,
Хвали достойний неба Син!

Л. Дуля

* * *

Святої книги сторінки гортаю,
Вони пронизані турботою про грішних.
Захоплено історію читаю,
Як з неба Сина в світ послав Всевишній.

Прийшов у світ малесеньким Дитятком,
Щоб людство від гріхів навік звільнити.
Прийми і ти Христа в різдвяне свято,
В твоєму серці хоче Він родитись.

Л. Дуля

* * *

В небесах ясно зірочки світять,
Вифлеєм безтурботно ще спить...
Невідомо байдужому світу,
Що у яслах Спаситель лежить.

Той, Хто неба залишивши славу,
Нас спасти у світ грішний прийшов,
Дав на вічне життя людям право
І явив Свою дивну любов.

Л. Дуля

ВІСТКА СПАСІННЯ

Радіє небо і земля —
Христос родивсь, Спаситель світу!
Небесні хори на поля
Несли чудову світлу вістку.

З тих пір пройшло багато літ,
Як дивна вістка лється всюди,
Щоб про Христа почув весь світ
І прийняли спасіння люди.

Л. Дуля

РІЗДВЯНА НІЧ

Різдвяна ніч велична і святкова,
В цю ніч прийшов Месія із небес,
Збулось пророків давніх вірне слово:
Христос родився! Слухай, світе весь!

На землю Він прийшов в убогі ясла,
Щоб привести до Господа людей.
Віддав за нас життя Спаситель власне,
А вдруге — вже за вірними гряде.

Л. Дуля

НАЙБІЛЬШЕ СВЯТО

Коли снігом стежки замітає,
Коли в край наш приходить зима,
Ми Ісуса Різдво зустрічаєм —
Свята більшого в світі нема.

Бо, якби не прийшов Він на землю,
Світ би згинув в полоні гріхів.
Ось тому на полях Вифлеєма
Чули ангельський спів пастухи.

Л. Дуля

ХРИСТОС — МЕСІЯ

У бідних яслах Він лежав,
Ісус Христос — Месія,
Щоб кожен з нас спасіння мав
У вічнім Божім Сині.

Л. Дуля

ДЕНЬ РІЗДВА

«Скр-р-рипу-р-рипу...», що не крок,
Аж луна у піднебесся.
Йде поквапливо Славко:
Як-не-як — в нас мінус десять,
Та мороз не заважає,
Бо сьогодні — день Різдва,
День хвали і торжества!
І тому він поспішає...
Та не лиш за подарунком —
Пісня є в душі чарунках.
Є подяка щира в ній
За різдвяні світлі дні!

А. Бабачук

* * *

1. Ангельське вітання радісне, хвалебне
Раптом зазвучало: «Слава Богу в небі!»
2. Розлилась потоком радість довгождана,
Бо збулись сьогодні вічні Божі плани.
3. Радості різдвяній згаснути не даймо,
А Святе Дитятко щиро прославляймо.
4. Радість є у тому, щоб любити ближніх,
Ради цього в ясла і прийшов Всевишній.
5. Радість в тім, щоб успіх з другом розділити,
Щоб прославивсь вчинком люблячий Спаситель.
6. Радість — втерти сльози тим, хто гірко плаче,
Зрозуміти інших у важких невдачах.
7. Радість — це вказати до ясел дорогу,
Щоб могли і інші поклонитись Богу.
8. Радість — з мудрецами принести для Спаса
Серденько дитяче і дари найкращі.
9. Радість — це дарунки розділити з іншим,
І комусь зробити щось приємне, втішне.

10. Радість — відшукати можна в Божім Слові,
Бо вона незмінна і завжди чудова.

11. Зичимо вам, друзі, щоб різдвяна радість
Царювала в душах і в оселях завжди.

Н. Берчук

* * *

Небо все було в зірках,
Паслись вівці на полях.
Враз до сонних пастухів
Ангельський долинув спів.

«Вам Спаситель народивсь»,—
Серцем прийняли цю вість
І побігли у той хлів,
Де родився Цар царів.

Я маленька, та спішу
Поклонитися Христу
І спів ангельський, святий
В чистім серці зберегти.

Н. Берчук

* * *

Будуть нам батьки на свято
Подарунки дарувати.
Це в нас звичаєм вже стало —
Мудреці теж дарували.

Я тепер нести учуся
Подарунки для Ісуса:
Розкажу я вірш старанно
У зібранні в день різдвяний.

Слава, слава Богу лине
Із дитячих уст невпинно.
Подарунок це найкращий
Для Дитинки, що у яслах.

Н. Берчук

* * *

Я хотів би бути пастушком,
Щоб до ясел перш за всіх прибігти,
Ну, а там зустрітися з Христом,
Щоб про Нього розказати дітям.

Мрію цю у серці збережу,
Виросту і всім звіщати буду,
Про народження Христа скажу
І про те, що досі Він всіх любить.

Н. Берчук

* * *

Я спішу вас привітати
Із народженням Христа,
Він прийшов людей спасати,
Дати всім нове життя.

Н. Берчук

ЩО ТАКЕ РІЗДВО?

1. Я чекала, я чекала,
Щоби знов прийшло Різдво,
Радо пісеньки співала
Про Ісуса, про любов.
2. Дім ми знову прикрашали,
Хоч не в цьому суть Різдва.
Те Дитя, що в яслах спало,
Принесло нам благодать.
3. Подаруночків багато
Татові, матусі, всім.
Та не в цьому вся суть свята,
А в Спасителі Христі.
4. Скрізь пісень прекрасних звуки,
Та суть свята не у них:
Бог простяг до людства руки
І поніс тягар вини.
5. Я радію, я радію,
Що настало свято це.
В світ прийшов Христос, Месія,
Посланий до нас Творцем.

6. І, хоча навкруг тривоги,
Люди сльози часто ллють,
Нам утіха є від Бога —
Ось Різдва у чому суть!

7. Поклонімось, поклонімось,
Хай злетять увись пісні,
Бо Дитячко народилось,
Щоб були щасливі ми!

Н. Берчук 2024

* * *

В темну ніч зоря засяла,
Освітила хлів.
Там Святе Дитя лежало.
Ти це зрозумів?

Поспіши до Вифлеєма,
Поки ще є час,
Щоб у серденьку твоєму
Віра зайнялась.

Н. Берчук 2024

* * *

З Різдвом усіх! З Різдвом усіх!
Поскрипує пухнастий сніг.
У день Різдва, у день Різдва
Родився Спас також і вам!
Це радість всім! Це радість всім!
Хай прийде Спас до вас у дім!

М. Грудина

* * *

В день Різдва сталось чудо!
Бог явив Себе людям
І до нас був подібним,
Щоб ми стали з Ним рідні,
Стали дітками Божими
І на Господа схожими!

М. Грудина

ЧОМУ?

Дороге святе Дитятко,
Ти чому поміж ягняток?
І чому у яслах спиш Ти?
Де Твоє тепленьке ліжко?

Не засмучуйся, Ісусе,
Я з Тобою поділюся,
Місце в мене віднайдеться
І у ліжечку, і в серці!

М. Грудина

СВІТЛОГО РІЗДВА!

Наш Спаситель народився!
В тілі вічний Бог з'явився
Світлом неба у п'їтьмі,
Щоб пізнали Бога ми!

Хоч сплило часу багато,
Вірю я в небесне свято
І в небесний вічний дім.
Світлого Різдва усім!

М. Грудина

2024

* * *

З днем народження, Ісусе!
Ти прийми мої вітання!
Низько-низько я вклонюся,
Славити — не перестану!

М. Грудина

2024

* * *

Радіють всі у цілім світі:
І юні, і дорослі, й діти —
Засяяла зоря різдвяна!
Давидів Син — Христос нам даний!
В цей день прославлю я Ісуса,
Отак, як пастухи, вклонюся!

Д. Сех

* * *

Люблю різдвяне свято —
Народження Христа!
Із мамою і татом
Згадаю це Дитя.

Я Богу помолюся
Й подякую за те,
Що в світ послав Ісуса —
Дитятко пресвяте!

Д. Сех

* * *

Кружляють в вихорі стрімкім
Дрібні сніжинки,
На шубку падають мені,
Летять невпинно.

Святкує віхола-зима
Різдвяне свято.
І бігти за сніжком дарма —
Не наздогнати.

Радію сніжній я зимі —
Краса навколо.
Несу в зібрання, в Божий дім,
Пісні чудові.

Хвалу співатиму завжди
Творцю-Месії!
Він гріх омив, мене простив —
І я радію!

Н. Литвин

* * *

Над горами котився тиші дзвін,
Дрімав в зимовій прохолоді вечір —
Враз запалав яскраво небозвід,
Полився спів з небес палкий сердечний.

Великий страх пройняв тих пастухів,
Що пасли на полях свої отари,
Їм ангел дивну новину звістив:
«Вам народився Син, Спаситель славний!»

Месії поклонитися пішли,
Знайшли Його в маленьких яслах вбогих.
А промінець небесний світло лив
На Господа Ісуса дорогого.

Н. Литвин

СЯЙВО

Над полями сяйво заясніло,
Освітило пастухам отари.
По землі чудовий спів рознісся —
Гучно ангели співали славу.

Довгождана, радісна подія:
В яслах у хліві лежить Син Божий.
В грішний світ прийшов Месія!
О, яка це новина чудова!

«Слава, слава Господу святому»,—
Понеслася пташкою над краєм.
Тож і я вклоняюся Христові,
Бо спасіння вічне в Ньому маю.

Н. Литвин

* * *

В повітрі кружляють сніжинки лапаті.
Надходить Різдво — довгождане це свято.
Спаситель для нас народився в цей вечір
На радість усім, і на диво малечі.

Володарю світу псалми заспіваймо!
За милість святу лине спів величальний.
Творець всього світу лежить на соломі,
Тож низько вклонімось в пошані глибокій.

Н. Литвин

* * *

Пухнастий, легенький,
Білесенький, чистий
Сніг землю прикрасив
І сяє іскристо.

Різдво ми сьогодні
Святкуєм Христове,
Псалми шлем в дарунок
Від серця, з любов'ю.

Н. Литвин

* * *

Зірочка всміхається тобі.
Може, це ось та з далеких днів,
Що горіла сяйвом в світі зла
Й мудреців зі сходу привела?
Йшли вони побачити Дитя,
Що дає спасіння і життя.
Хоч з тих пір пройшло чимало літ,
Радісно нам сяють сотні зір
І нагадують подію ту,
Щоб хвалу ми принесли Христу.

Н. Литвин

* * *

Встану завтра дуже рано,
Йтиму з татом на зібрання,
Бо у світі сталось диво —
Діва Сина народила.
Тож мої малі уста
Будуть славити Христа.

Н. Литвин

* * *

Різдво. Різдво. Різдво!
До нас воно прийшло.
Радіють тато, мама, я.
Радіє наша вся сім'я.

Різдво. Різдво. Різдво
Подарував нам Бог.
Люблю я дивне це Дитя,
Яке дає усім життя.

Різдво. Різдво. Різдво:
Для нас родивсь Христос.
Спасіння людям Він приніс,
Йому співаймо славу всі!

О. Островець

2024

НА РУБЕЖІ РОКІВ

Чим рік минулий нам запам'ятався?
Що від наступного ждемо?
Хіба не у руках Творця-всезнавця
Життя і наших доль кермо?

Запам'ятався і слізьми, і болем
Для багатьох минулий рік,
Та істинно — з батьківською любов'ю
Нас Бог аж до тепер зберіг.

Чого ж нам більшого іще шукати
І що просити в Бога ще?
Його присутність нам би відчувати,
Вночі і вдень Його плече.

Все на землі мине, як день вчорашній:
Скорботи, сльози, біль і страх,
Та майбуття і вічне, і прекрасне
Спасенних жде у небесах!

А. Бабачук

* * *

В час сум'яття і безнадії
І на порозі різних змін
Одна у нас велика мрія —
Спасителю, нас не покинь.

Позаду рік, политий горем,
І пролито багато сліз...
Я піднімаю очі вгору —
Ти був, Ісусе, з нами скрізь.

Хоча питань було багато,
Переживань, мабуть, гора —
Ти не стомився помагати
І сльози розпачу втирав.

Великий у Своїй любові
Майбутнє передбачив Ти.
Тому я довіряюсь знову:
В новому році з нами йди.

Н. Берчук

* * *

Знову ми новий зустріли рік
І бажань задумали багато,
Хочем, щоб від зла Господь беріг,
Дав любов, що може все прощати.

Дав любов, яка не мислить зла,
І тоді минуть всі негаразди.
Замість прикрощів — Він дасть тепла,
Замість смутку — нам дарує радість.

А прикрасою хай нам усім
Будуть добрі справи і смирення,
Буде хай щасливим кожен дім,
Богом і людьми благословенним.

В Бога — витoki життєвих благ,
Рік новий — в Його святих долонях...
І якою б доля не була,
Та довіра спокоєм нас повнить.

Н. Берчук

* * *

Якщо надію покладемо на Христа —
Благання наші знов почуті будуть.
Він турбуватись про пташок не перестав,
Наскільки більше вибраних Він любить!

Такий великий список переваг
В тих, що завжди шукають Царство Боже...
Туман сховав нового року шлях —
Його здолати Бог нам допоможе.

І хоч бажань багато є у нас —
Одне сьогодні виділити хочем:
Шукаймо Царство Боже повсякчас,
І Бог благословить в новому році.

Н. Берчук

* * *

І знов роздоріжжя. Зупинка.
Назад озираюсь на мить.
Вкривають сліпучі сніжинки
Мій шлях, що позаду лежить.
А чи все було як треба?
Чи стежка вела до неба?

Слідів ланцюжок неглибокий
Зникає в обіймах зими,
І ранок незнаного року
Настане уже через мить.
А я все назад дивлюся,
І сльози додолу ллються...

О Боже, прости, благаю,
За кожен неправильний крок,
За прикрі слова та зграї
Образ і тяжких думок.
Хай буде сумління білим,
Як цей сніжно-білий килим!

Ще мить — і шлях завертає,
Іти доведеться ізнов.
О, хай мене міцно тримає
І там Твоя вірна любов!
Без Тебе нічого не можу —
Зі мною піди, мій Боже!

Ю. Дубовик

* * *

І знову рік перетворивсь на спогад,
Розтанув, як сніжинка на руці.
Рік болю й щастя, радості й тривоги
Сльозою тихо сплинув по щоці...

Колись доріг неходжених плеяда
Тепер позаду пройдена лежить:
Години смутку і пора відради —
Усе минуло, як коротка мить.

І перед нами знову невідома,
Обгорнута серпанком далечінь,
Де обриси омріяного Дому
Видніються і вдень, і уночі...

Дай, Боже, сили по дорозі в небо
У труднощах постійно поруч будь!
Уся надія наша — лиш на Тебе!
Осяй Своєю ласкою нам путь!

Ю. Дубовик

* * *

Стрічкою в вічність роки відлітають —
Швидко, мов блискавка, й без вороття.
Та невитравні сліди залишають
На сторінках білосніжних життя.

Скільки хвилин, що прожиті безцільно!
Скільки неправильно сказаних слів,
Хибних думок, коли втрачено пильність,
Марно потрачених в році цім днів...

Ми в рік новий розчиняємо браму —
Путь невідома попереду жде.
Господи, будь же і там разом з нами!
Хай Твоя милість свята нас веде!

Дай із Твоєї руки все приймати,
Що б не стрічалось на нашій путі,
Й Слова Твого так постійно триматись,
Щоб увійти в двері неба святі!

Е. Дубовик

* * *

З Новим роком вітаємо щиро!
Дорогі наші сестри, брати!
Ми бажаємо радості, миру,
Всім дійти до святої мети.

Хай не плачуть засмучені очі,
Хай надія потішить усіх.
Хай благання, що тихо шепочем,
Принесуть дивну радість в Христі.

Хай пісні зазвучать у мажорі,
Заспівачемо щиро Христу.
З Ним забудемо смуток та горе,
Він дарує опору міцну.

Всім бажаємо мужності, віри,
І надії на вічність святу,
І любові палкої без міри,
І усе присвятити Христу.

Рік новий Бог дарує з любов'ю,
Присвятім же Ісусу всі дні!
Хай же кожен з нас буде готовим
Зустрічати Христа у хвалі!

В. М.

* * *

Рік минув так швидко, наче спалах,
Наче він приснився в дивних снах,
А тепер нова доба настала:
Бог продовжує життєвий шлях.

Потрудитися на Божу славу
Можемо ще, друже, на землі.
Дні ще є у нас на добру справу,
Бог дарує час тобі й мені.

Час спішить події завершити,
Скоро все дочасне промине.
Нам потрібно в праці поспішити,
Запитає Бог тебе й мене.

Дорожити треба цінним часом
І не марнувати дні земні.
Хай наповнить Бог хвилини щастям,
Та дарує мир тобі й мені.

В. М.

* * *

Рік новий, а надворі йде дощ.
«Не заладилась,— кажуть,— погода».
То не дощ — то ридає Христос,
Бо планета зробилася горда.

У гріхах потонула земля,
Задихається в чаднім повітрі,
А Ісус все це бачить здаля
І ридає, бо гріх безпросвітний.

Каламутні думки і слова,
Вир бездонний — події щоденні...
І планета, що ледве жива,
У майбутньому зовсім не певна.

Споглядаючи на циферблат,
Християни стають на коліна
І благання у небо летять:
«Порятуй грішний світ, Божий Сину!»

Н. Литвин

З НОВИМ РОКОМ!

З Новим роком вітаємо всіх,
З новим щастям від Господа Бога!
Хай у кожного з нас буде мир —
У серцях, у країні і вдома!

Ми бажаємо радості вдень
І спокійних ночей в цьому році!
Хай Господь в кожному серці живе,
Бути з Богом хай кожен захоче!

Слава Богу навіки віків!
Царство Боже хай швидше настане
В наших душах і в кожній сім'ї!
Хай Христу лине вічна осанна!

Т. Пекур

НЕ ХОЧУ ДНІ ВТРАЧАТИ

Почався рік. Не хочу дні втрачати
Бездумно, в ліні, просто в пустоту.
Я знаю й бачу, що спокус багато,
Тому за поміччю до Бога йду.

Я буду намагатися частіше
Схилятися в молитві перед Ним.
Проситиму в біді для серця втіхи,
А ще молитимуся я за мир.

Ніхто не знає, що нас всіх чекає
У цьому році. Тільки Бог давно
Приготував святі чертоги раю
Для тих, хто любить й слухає Його.

Я зараз за людьми спостерігаю
І вчусь у тих, хто приклад подає,
Хто не байдужий, іншим помагає,
Хто надихає на любов мене.

Я в цьому році братиму уроки
Життя лише в найкращих вчителів —
У тих людей, які слухняні Богу,
І хто перебуває у Христі.

А ще вивчатиму Господнє Слово.
І хоч у нім багато таємниць,
Я вірю в те, що зрозумію скоро
Все, що сказати Бог мені хотів.

О Господи, дай сил, щоб не грішити!
Благослови всю церкву і мене!
Для духа лиш корисне дай любити,
Небесне вибирати, не земне!

Т. Пекур

Я БУДУ ЛЮБИТИ

Я буду любити життя і в цім році,
Я буду молитися Господу сили.
Я буду уважним на Божих уроках,
Я прагнути буду лиш правди і миру.

Хай сонце любові для кожного світить,
Хай милість Господня і далі нас гріє!
Нехай благодаті продовжиться літо,
Нехай не загубиться наша надія!

Нехай всі повернуться з фронту живими,
Нехай перестануть снаряди зриватись.
Хай рік цей, нарешті, назвуть роком миру,
Хай буде в домах наших щастя багато!

Т. Пекур

РІК НОВИЙ

Рік Новий перегортає
Сторінки мого життя.
Їх із рук Творця приймаю
В цей нічний святковий час.

Хочу їх не заплямити,
Щоб не соромно було,
Хочу послуху учитись,
Відкидати гріх і зло.

Але в мене мало сили,
Щиро Господу молюсь:
«Поможи зміцнитись в вірі,
І не впасти в час спокус».

Н. Шибких-Загайська

НОВОРІЧНА РАДІСТЬ

Ми його чекали, наче гостя,
І дивіться — він уже прийшов,
Увійшов без стуку тихо й просто,
Щось нове приготувавши знов.

І у серці не стихає радість —
Це його нам Бог з небес послав,
Рік Новий ми зустрічаєм радо,
І цей день для нас святковим став.

Н. Шибких-Загайська

ПОВЧАННЯ ГОДИННИКА

Одноокий годинник
Рівномірно стукоче:
«Тік» і «так» безупинно.
Час спинитись не хоче.

В цьому ритмі повчання
Йде життя швидкоплинне.
Хочу я з років ранніх
Цінувати хвилини.

Хочу жити для Бога,
Бути прикладом всюди,
Не зведе шлях розлогий —
Про Творця не забуду.

Н. Шибких-Загайська

* * *

В повітрі кружляє сніжинка,
На шубку легесенько впала
І ніжна срібляста перлінка
Заграла на сонечку в барвах.
Дивлюся на витвір мистецтва,
На зірочку ніжну приємну:
Як виткав уміло Творець наш
Красу цю в просторах надземних?
Тонесеньких голочок безліч
По колу розкласти Він може.
В сніжинці виблискує небо
І свіжість хмарин світлих Божих.

Н. Литвин

2024

ЗИМОВИЙ РАНОК

За вікном зимовий ранок,
Сніг пухкий іскриться.
Кличе мама на сніданок...
Враз: «Цінь-цінь!» — синичка.
Це у нас на підвіконні —
Зголодніла певно.
Крихти я зберу в долоню,
Домішаю зерна.
«Нумо, гості, прилітайте
Всі до годівнички!»
І за мить — весела зграйка:
Горобці, синички.
Цілорічно про пташину
Бог предвічний дбає.
Я лише тепер, узимку,
Трішки помагаю...

А. Бабачук

ЗИМА-КРАСА

Гляньте, сани ясенів
Змайстрував мені дідусь.
По неходженій понові
Я, немов на крилах, мчусь.

А краса неописанна:
Дивовижний килимок.
Хто сміливий? — Гайда в сани,
Швидше вітру помчимо!

Морозець нам не завадить,
Лиш рум'янець наведе.
Я зимі відверто радий.
Чарівний сьогодні день!

В час вечірній, у молитві
Я подякую Творцю
За дива Його великі,
За прекрасну пору цю!

А. Бабачук

КАЗКОВИЙ СОН

Приснилося мені,
Що зимонька-зима
Трьох білих скакунів
У сани запрягла.

Й почавсь шалений біг
Полями навскоси,
Вицвюхкував батіг,
Скрипіли полози.

Дув вітер крижаний
І сипав, сипав сніг...
Три білі скакуни
Приснилися мені...

А. Бабачук